

med Tørv, saaledes at Medlemmerne tvinges ind under en organiseret Handel, idet der oprettes noget i Retning af Salgskontorer, saaledes at Priserne ikke kommer for højt op. Det er naturligvis muligt, at nogle Spekulanter i den allerførste Tid vil forsøge paa at skrue Priserne op, idet de prøver paa at fiske i rørt Vande, naar de ser, at der er stærk Efterspørgsel. Dette tror jeg nu nærmest vil blive Folk, som er Spekulanter i Handelen, saa af den Grund tror jeg, det hurtig vil forbyde sig selv. Naar de har købt op i ret store Partier, vil de rimeligvis, naar Produktionen bliver fremmet, komme til at indse, at det bliver vanskeligt at faa Tørvene solgt til de Priser, de eventuelt forlanger.

Af de af mig nævnte Grunde maa jeg paa mit Partis Vegne anbefale, at man stemmer imod det foreliggende Forslag til Beslutning.

C. F. Sørensen: Skønt Foraarsolen kaster sine Straaler ind ad det høje Tings Vinduer, og vi alle glæder os over den lyse Tid, vi gaar i Møde, tegner Landets Brændselssituation sig alligevel som et meget mørkt og truende Billede for os, sikkert mørkere og mere truende, end det har formet sig paa noget Tidspunkt under Krigen. Pengespørgsmaalet: hvad Brændselet koster at bringe til Veje, spiller jo ikke mindst under de nuværende vanskelige Valutaforhold den aller-allerstørste Rolle. Jeg skal for at anskueliggøre dette nævne et Par Tal, som sikkert vil have Interesse. Danmark indførte i 1913 til sit Forbrug $3\frac{1}{2}$ Mill. Tons Kul, som kostede 60 Mill. Kr. I sidste Aar, 1919, indførtes 2,3 Mill. Tons, som imidlertid kostede 270 Millioner. Ærede Medlemmer vil derfor forstaa, at Grænsen for at betale denne mægtige Pris for Brændsel sikkert er naaet. Og derfor er dette Forslag til en Rigsdagsbeslutning om Fastsættelse af en Maksimalpris paa Tørv sikkert i allerhøjeste Grad nødvendig, da det indenlandske Brændsel i den kommende Tid og ikke mindst i den kommende Vinter vil spille en større Rolle end nogen Sinde tidligere. I de større Byer og først og fremmest i Hovedstaden har Tørv tidligere ikke spillet nogen som helst Rolle som Opvarmningsmiddel. De københavnske Kakkelovne er ikke indrettede dertil, men Udsigten til at faa andet Brændsel, Kul og særlig Koks, er jo nu saa ringe, at man i mange Tusind Hjem maa gaa over til et andet Brændselsmiddel til Op-

varmning. Det er mig bekendt, at i Hovedstaden og sikkert ogsaa ud over Landet er Kul- og Koksbeholdningerne meget smaa, og med den ringe Tilførsel, der er fra Udlandet, vil den Rationering, der fandt Sted sidste Vinter, med 12 hl pr. Familie i Hovedstaden, i den kommende Vinter sikkert strammes yderligere. Der vil da melde sig en ny Situation for den store Del af den københavnske Befolkning og ogsaa for Befolkningen i Købstæderne, der hidtil i høj Grad har benyttet Kul og Koks til Opfyring i Hjemmene. Man vil i en ganske anderledes Grad komme til at regne med Tørv, og det spiller da den største Rolle, hvad Prisen derpaa bliver, baade for dem, der skal bruge Tørv til Opvarmning i Hjemmene, og ogsaa for Industrien. Der er dem, der mener, at det ikke spiller saa stor en Rolle for Industrien, den kan jo vælte Forhøjelsen fra sig ved at tage en højere Pris, men at tage højere Pris for Brændselet og derved forøge Vareprisen for Befolkningen, tror jeg, alle vil erkende, er en meget farlig Vej. Der er fra mange Sider udtalt Haab og Ønsker — men det er ogsaa kun Haab og Ønsker — om, at Frihandel med Tørv vil skabe Konkurrence og dermed rimeligere Priser. Men de mange Forhandlinger, der har været førte i Afviklingsudvalget, og som ogsaa det ærede 12te Medlem for 2den Kreds (P. Nørsgaard) talte om, har tværtimod vist det modsatte, de har givet det Indtryk, at Tørvefabrikanterne ønsker at faa enten Frihandel eller ogsaa en betydelig højere Pris. I flere Møder blev der forhandlet om en Pris af omkring 46 Kr. pr. Ton, som de sjællandske Tørvefabrikanter stillede som et absolut Krav, og naar dette Krav stilles, er man sikkert ikke blind for, at Prisen kommer ikke derunder, men tværtimod snarere over, naar Maksimalprisen hæves. Mit Parti har i Forhandlingerne stadig staaet paa det Standpunkt, som vore Repræsentanter i Brændselnsævnet har stillet sig paa, nemlig 29 og 31 Kr. paa Mosen henholdsvis for Æltetørv og Skæretørv. Det har imidlertid ikke været vor Opgave teoretisk at holde fast paa Spørgsmaalet om 1 Kr. mere eller mindre, derfor kan vi ogsaa give Indenrigsministerens Forslag med den af Ministeren foreslaede Pris 37 og 39 Kr. pr. Ton ab Station vor fulde Tilslutning, med de Tillæg, der kommer til, vil Prisen pr. Ton naturligvis komme betydelig højere op. I § 4 siges det, at som Avance til Forhandlerne kan der ydes 2 Kr. 50 Øre pr. Ton, og til Agen-